İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ DEVLET KONSERVATUVARI

KAMPANA
-II-

İSTANBUL
KONÇERTANT
SENFONİ ORKESTRASI

ŞEF: BATUHAN ÜZGÖREN

SOLİSTLER:
CEREN DİK (FLÜT)
TUTU AYDINOĞLU (PİYANO)
OZAN BIKIM (KEMAN)
BERNA KONTAŞ (ÇELLO)
UTKU GEÇGEL (PİYANO)

BESTECİLER :
ATİLLA CÖMERT
İLKE KARCILIOĞLU
İLKER ÖZÖZTÜRK
OYA ÇINAR
ROBERTO RİBUOLİ
SONAT MUTVER

26.06.2019
SAAT: 20.00
CKM BÜYÜK SALON
(ÜCRETSİZ ETKİNLİK)

KADIKÖY BELEDİYESİ
CKM

KAMPANA

II

Kampana, İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nın yetiştirdiği ve yetiştirmekte olduğu bestecilerin eserleri ile müzisyenlerini buluşturan konser serisidir.

K. Mete Sakpınar

İstanbul Konçertant Senfoni Orkestrası yaşayan bestecilerin eserlerini konserlerde ilk seslendirmesini yapmak , ses kayıtlarını alarak arşiv oluşturmak için İstanbul Üniversitesinin 100. Yılı olan 2017 yılında mezun ve okulumuz gönüllü öğrencilerimizin katılımıyla kurulmuştur. Orkestra ilk konserini 28 Mayıs 2017 Ckm de Bestecilerin kendi yönetiminde vermiştir. 2019 yılından itibaren şefliğine Batuğhan Uzgören getirilmiştir.

Batuğhan Uzgören

1988 yılında İstanbul'da müzisyen bir aileye doğan Batuğhan Uzgören, piyano eğitimine Prof. Meral Yapalı ile İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nda başlamıştır. Aynı kurumdan aldığı Lisans ve Yüksek Lisans derecelerinin yanında Koç Özel Lisesi'ni de bitiren Uzgören, müzik eğitimine Prof. Barbara Szczepanska ile "Robert Schumann Hochschule Düsseldorf"'ta devam etmiş ve 2011 yılında "Konzertexamen" bölümünden "üstün başarı" ile mezun olmuştur. Piyano eğitiminin ardından "Universität für Musik und Darstellende Kunst Wien"'de Prof. Mark Stringer'in sınıfına girerek orkestra şefliği eğitimine başlamış ve 2018 yılında mezuniyetine kadar Konrad Leitner'le korrepetisyon ve Erwin Ortner'le koro şefliği çalışma imkanı elde etmiştir. Bu öğreniminin yanı sıra Sian Edwards, Marc Albrecht, Paavo Järvi, Clark Rundell, Michele Campanella, Pavel Gililov, Vasily Lobanov gibi birçok sanatçının ustalık kurslarına katılmış, müzikal bilgisini geliştirmiştir. Batuğhan Uzgören piyano solisti olarak Pro-Arte Orchester Wien, İstanbul Devlet Konservatuvarı Senfoni Orkestrası ve Kadıköy Belediye Orkestrası gibi orkestralarla sahneye çıkmasının yanında üç kıtada piyano resitalleri vermiştir. Orkestra şefi olarak ORF Radio-Symphonieorchester, Webern Kammerphilharmonie, Pro-Arte Orchester Wien, St. Petersburg Chamber Philharmonic ve Järvi Academy Sinfonietta gibi orkestraları yönetmiştir.

BB-C, İlke Karcılıoğlu

BB-C Yaylılar, piyano ve vurmalılar için bestelenmiştir. Çalışma, Türk halk müziği temalarının ve bendir çalgısının minimalist ve eklektik bir müzik anlayışıyla kaynaştırma çalışmasıdır. Eser, yaylıların vibratosuz çalımıyla sunduğu dört notalık mi, si, do, la motifiyle başlar. Bu motif daha sonra vibrafonun arşe ile çekilmesi ile bir kez daha gelir ve solo kemanın sunduğu halk türküsü temasına dönüşür. Yeni oluşturulan temanın içinden geliştirilen ¾ lük ölçüdeki doku, eserin bütününe hakim olan minimalist yapıdır. Bu doku çeşitli şekillerde yaylılarda tekrarlanırken üstte halk ezgisi devam eder. Bendir çalgısının başlangıçta sakin, ilerleyen ölçülerde aksak vuruşlarıyla hipnotik bir kesit oluşur. Bu kesitten sonra girişteki sakin kesitin tekrar edilmesiyle eser sona erer.

MEMORIES OF VARESE, Atilla Cömert

First Sketch – Wave -Musical Finale

3 bölümden oluşan eserin ilk bölümü Fransız asıllı Amerikalı besteci Varese'in anısına ithaf edilmiştir. 1. Bölüm; zıt karakterli ve farklı ses rengine sahip çalgı birleşimlerinin, ritimsel ve tınısal diyolaglarını içeren kısa bir tür olarak, 20. Yüzyılda sıkça kullanılan art of noises (Ses-Tını-Gürültü) sanatının bir örneğini ifade eder. 2. Bölüm; Vurmalı çalgıların (piyano-timpaniler-gong) ritmik zıtlılarına karşı, arşelerin bölünmeleri ile yaratılan kanonik ve kromatik ses dalgalarıylagenişleyen daha sakin bir bölümdür. 3. Bölüm (Final), A-B-A formuna sahip, kesin ritmik öğelerin devamlı olduğu, tonal plandaki flüt ve piyano diyaloglarından ibarettir.

ORKESTRA İÇİN ÜÇ BÖLÜM, Oya Çınar

1. bölüm üç bölmeden oluşur. İlk bölmeye tutulu uzun seslerden oluşan katmanlar, orta bölmeye ise makamsal bir tını hakimdir. Hızlı tempolu 2. bölümde kısa ve enerjik bir tema işlenir. 3. bölümde yer alan uzun soluklu tema, orkestranın yaylı ve üflemeli grupları tarafından paylaşılarak sunulur. Bölüm yine kendi içerisinde üç bölmeli bir yapıya sahiptir.

DARÜ'L-ELHAN'DAN KONSERVATUVARA, "İlker Özöztürk

Dârülelhan'dan Konservatuvara adlı eser ülkemizin en köklü müzik okulu olan Dârulelhan'ın (şimdiki adıyla İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı) kuruluşunun 100. yılına ithafen yazılmıştır. Eserde okulun kurulduğu 1917 yılından 2017 yılına kadar olan tarihsel serüven müzikal olarak anlatılmaya çalışılmıştır. Köklü geçmişe sahip olan ülkemizdeki zengin müzik kültürü makamsal, modal ve tonal renklerle betimlenmeye çalışılmıştır. Eser tipik A-B-A şarkı formundadır. A bölmesi Nev'eser makamı dizisiyle oluşturulmuş viyolonsellerin çaldığı tek sesli ezgiyle başlar. Daha sonra orkestrada yer alan diğer çalgılarının dahil olmasıyla çok sesli olarak devam eder. İkinci cümle Hüseyni makamı dizisiyle oluşturulmuş tipik halk müziği örneğidir. Üçüncü cümle ise karamsar bir havadadır. Bu hava Hüzzam makamı dizisiyle oluşturulmuş ezgiyle bütünlük sağlar. B bölmesi yeni müzik anlayışı içinde ele alınarak özel diziyle oluşturulmuştur. Tekrar edilen A bölmesi bu kez lokriyen moduyla başlar ve Hüzzam makamı dizisiyle son bulur.

İstanbul Konçertant

I. Keman

Ozan Bıkım *
Derya Yağcılar
Lal Erdil
Dilara Yıldırım
Nilgün Yüksel
İshak Dursun
Defne Sönmez
Buse Kademli

II. Keman

Kahraman Nice Özbay *
Selin Vatan
Pınar Demircan
Aslıhan Gazioğlu
Zeliha Deniz
Beyza Çakır
Nurbanu Aytekin Zeytinci

Viyola

Özlem Buse Sevindik *
Eylül Sade
Alara Açıkbaş
Ecenaz Öztürk
Seda Eylül Tansık

Viyolonsel

Şule Berna Kontaş *
Gül Sıvacı
Ecem Su Pirim
Ilım Roda Yeşilyurt
Ayşem Aşıcı Ersoy

Kontrbas

Sertaç Çiğdem *
Barış Çelik
Rana Defne Barutçu
Sena Nur Bayrak

Flüt

Tuğçe Çetin*
Elçin Coral

Obua

İdil Güvener*
Eda Divriş

Klarnet

Damla Dişli*
Kerem Sert

Fagot

İlayda Ürkmez*

Cahit Olgu Şenol

Korno

Şafak Ocaksönmez

Bora Demir

Trompet

Eldar Aliyev*

Atilla Yüksel

Trombon

Altay Acar*

Ozan Öder

Üveys Akçaylı

Tuba

Sinan Şirin

Timpani

Akın Duman

Vurmalı Çalgılar

Arda Akıncı

H.Doğukan Aker

Onur Ekşioğlu

Selim Dağlı

Teoman Şentürk

Yağız Gökdağ

Piyano/Synthesizer

Deniz Çakır

Orkestra Müdürü

Sertaç Çiğdem

Ses Kayıt

Aral Yüce

(*)Grup Şefi

IBI OCULUS, Roberto Ribuoli

"Ubi Amor, Ibi Oculus" ortaçağ mistik Riccardo da San Vittore'dan bir alıntıdır ve "Aşkın olduğu yerde görme vardır" anlamına gelir. Şeylerin gerçek bilgisi onlar için olan sevgimizden geçer: Bu süreçleri ana temamın sevgi dolu bir biçimde kesilmesiyle yeniden üretiyorum, parçanın sonunda daha sonra bütünlüğü ile ortaya çıkıyor.

TONALİTE ve MODALİTENİN GÜVENLİ SULARI..., İlke Karcılıoğlu

Eser, yaylı sazlar ve solo flüt içindir. Tonalitenin ve modalitenin ana ekseni oluşturduğu çalışma A-B-A formundadır. Farklı sitillerdeki kesitlerin ard arda gelmeleriyle oluşturulmak istenen eklektik yapı çalışmanın bütününe yayılarak retrospektif bir anlayışı oluşturur. Çalışma , halk müziği, minimalizm, jazz, new age, etkileri taşır.

IN MEMORIAM SOLI, Sonat Mutver

In Memoriam - Soli - Zaman - Şafak ve Kazı

"In memoriam Soli", Mersin "Soli Pompeipolis antik kentinde gün doğuşu" temasıyla bestelendi. 16. Mersin Kültür ve Sanat Festivali kapsamında düzenlenen 9. Beste Yarışması'nda birincilik ve üçüncülük olmak üzere iki ödüle layık görülen "Soli" ve "Şafak ve Kazı" adlı iki esere, yavaş bir ara bölüm ve son olarak da şafak temasının eserin başına solo piyano ile seslendirilecek şekilde eklenmesiyle yeniden kurgulandı, yaylı kadrosunun da genişletilmesiyle son haline kavuştu. Eser hem "Soli'nin anısına" hem de "tek bir anıda" olmak üzere iki anlamda da okunabilen "In Memoriam Soli" başlığıyla şafak temasının solo piyanoda duyulmasıyla başlar. Birinci bölümü güneş ve tek anlamlarına gelen "Soli" isimli, şehrin güneş gibi parlak olan; savaşlar, fetihler ve zaferlerle olduğu kadar yalnız ve sakin yıllarla da dolu fırtınalı geçmişini anlatan ikinci bölüm takip eder. Yavaş ve melankolik üçüncü bölüm olan "Zaman", toprağın altında geçmek bilmeyen zamanı betimler; ilk ışığın görülmesiyle tedirgin ama umutlu bir tebessümle sona erer. Son bölüm olan "Şafak ve Kazı" gün doğumu ile başlayan kazının müjdecisidir. Bölüm şafak temasının yaylılarda duyurulmasıyla başlar ve gün doğumunu *attaca* ile bağlanan final izler; kazının heyecanıyla bulunmaya direnen unutulmuş şehrin mücadelesi bir arada sürüp gider. Kazı çalışmaları hızla tekrar eden notalar ile tasvir edilir. Şehir ve sütunlar kendini göstermeye başladıkça kaybolan görkemli geçmiş de şafak temasının varyasyonlarıyla kendini hatırlatır ve yeniden doğuşa direnir. Bölüm kazının kararlılığı ve şehrin doğuşu kabullenişini takiben insanların ve şehrin ortak zaferiyle kapanır.

A r a